

Anatomi på QInesisk

Fascierne - bindevævshinderne - er den oversete forbindelse mellem akupunktur og vestlig anatomi. De forklarer fuldstændigt meridianernes forløb i kroppen.

Hvordan hænger QI, meridianer og akupunkturpunkter sammen med fosterets udvikling?

En engelsk/kinesisk læge har skabt en genial ny syntese af kinesisk og vestlig lægevidenskab.

af Lars Harrekilde, journalist

En af verdens mest respekterede lærere i akupunktur, dr. Wang Ju-Yi (Kina), har fordybet sig i akupunkturs mysterier i over 70 år. Da hans unge, vestligt lægeuddannede elev dr. Daniel Keown spurgte ham, om han havde hørt om parallellerne mellem meridianerne og fosterets udvikling, svarede Ju-Yi eftertænksomt: - Nej, men du må skrive en bog om det.

Keown skrev så *The Spark in the Machine*. Og det var godt, for den kaster et helt nyt lys over forståelse af kroppen og dens dannelse set udfra både vestlig og kinesisk lægevidenskab. Kun få fagfolk har tilstrækkelig solid ekspertise indenfor dette krydsfelt til, at de føler sig trygge ved at udtale sig om det.

Det viste sig tydeligt under researchen til denne artikel. Alene af den grund kan det vise sig, at bogen er et særdeles vigtigt bidrag indenfor moderne forståelse af krop, helbred og behandling. Betydningen afhænger naturligvis af, om bogens budskaber bliver fulgt op af en bredere vifte af læger og akupunktører.

Som så ofte, når der endelig bygges bro mellem etableret og alternativ lægevidenskab, er det de alternative behandlere, der mest højlydt giver udtryk for deres begejstring: Anerkendte akupunktører kommer med saftige citater på bogens omslag, men ingen læger. Derfor spurgte jeg Daniel Keown om, hvordan responsen har været blandt læger:

- Mine lægekolleger har modtaget ideerne vældig godt. Faktisk har ingen nogensinde tilbagevist dem på trods af,

at jeg bogstavelig talt har talt med hundreder af læger.

- Fosterudvikling er et aspekt af helbredet, som vældig få læger tænker på, så normalt ved de meget lidt om det. Men selv garvede akupunkturskeptikere kan ikke finde noget at tilbagevise.

Skabelsen

Det er dybt fascinerende at læse om, hvordan det menneskelige legeme bliver til med æg og sædcelle, mikroelek-

Hvad er QI?

Qi er et koncept, der omfatter en række funktioner og principper, idet qi forener snarere end begrænser. I kroppen er qi energien, der produceres i hver celle, den sammenbindende kraft mellem cellerne og det arbejde, de laver. Qi er summen af al stofskifte - al biokemisk omsætning i organismen. Qi er også luft og rum. Uden luft intet stofskifte.

Og ikke bare det. Qi er *intelligent* og *organiseret* stofskifte - på samme måde som der er forskel på ilden i et bål og ilden i en jetmotor. Den ene skaber bare varme, den anden skaber en varme, der er styret og fokuseret.

Denne forskel er det ekstremt vigtigt at forstå. I mangel af bedre ord for qi foreslår Daniel Keown "livskraft", selvom det ikke dækker begrebet rigtigt.

- Qi er den organiserende energi i kroppen. Det ses bedst i fosterudviklingen, siger den engelske læge og akupunktør Daniel Keown.

triske gnister og meget andet.

I de allertidligste stadier danner cellerne en slags kugle, bestående af to bobler, som mødes i midten med en flade. Udfra den ene boble, det indre kimblad, dannes senere bl.a. fordøjelsesorganerne. Dette kimblad, det næringsgivende, svarer til yin.

Den anden boble, det ydre kimblad, bliver senere til bl.a. hud, hjerne og rygmarv, dvs. de dele, som beskytter og kontrollerer den kommende krop. Dette er yang.

Celler fra begge sider vandrer ind i fladen i midten og danner muskler, knogler, blod, dele af nyrer og hjerte samt bindevæv. Dette mellemste kimblad korresponderer med qi.

Forbindelsen

Et centralt element i Keowns teori er fascierne. *Fascie* betyder "binde sammen" på latin. På dansk kaldes fascierne hhv. bindevæv, bindevævshinder og muskelhinder.

Fascievæv er ekstremt stærkt. Det bestemmer, hvor kropsdelene skal være, hvor meget plads de har, og er desuden uigennemtrængeligt for næsten alle biologiske substanser. Kirurger kender og respekterer fascierne, men ellers er de stort set ignoreret i vestlig lægevidenskab.

Ifølge Keown forklarer fascierne fuldstændigt meridianernes forløb - inklusive mangfoldigheden af mindre meridianer. Det forklarer ligeledes, hvorfor der findes et næsten uendeligt antal akupunkturpunkter: der er fascievæv overalt i kroppen.

Fascierne forklarer således også de dybtliggende meridianer, som forbinder de indre organer, før meridianerne

Akupunkturpunkterne kommer fra det, vestlig lægevidenskab kalder de organiserende centre. De er koncentreret der, hvor der dannes nye strukturer/funktioner. (Ill. fra bogen)

dukker op på ydersiden af kroppen. Hovedplanerne i fascierne forklarer, hvorfor vi finder de vigtigste akupunkturpunkter netop der. Fascierne er slet og ret den oversete forbindelse mellem akupunktur og vestlig anatomi.

Keown har også et bud på, hvorfor akupunktur virker: Fascievæv er både en elektrisk leder og en elektrisk modstand (hvilket gør det til en halvleder) samt genererer elektricitet, når det bevæges. Disse elektriske egenskaber er årsagen til, at akupunktur virker, mener han.

Myskja: "En ny syntese"

Det lykkedes mig at finde en læge, der er tilstrækkeligt informeret til at ville læse og kommentere Keowns bog. Overlæge, dr.med. Audun Myskja (Norge) har gennem 40 år fulgt fagfelterne medicin (i bred forstand), terapi og spiritualitet i sit virke i og udenfor det etablerede sundhedssystem. Han fik Brobyggerprisen Fritt Helsevalg i 2009.

Han er fagleder både ved *Senter for Livshjelp* og ved *Nasjonalt kompetansesenter for kultur, helse og omsorg* i Norge og anvender jævnligt meridianbaner og akupunkturpunkter i sit arbejde, men er ikke uddannet akupunktør.

Myskja oplever, at mange bøger indenfor alternativ og integreret medicin stort set gentager kendt viden, men at Daniel Keown med sin bog

kommer med et væsentligt bidrag til en ny syntese indenfor feltet:

- Gang på gang bliver jeg forundret over, hvordan denne unge læge har kunnet skaffe sig en så dyb kundskab. Ikke mindst belyser han embryologi (læren om fosterets udvikling) på en ny måde og synliggør, hvordan meridian-systemet væver sig ind i kroppens skabelse.

- Han væver uanstrengt qi ind i vores anatomi og fysiologi og kommer med troværdige og forskningsbaserede forklaringer på en række fysiske lidelser ud fra en model, der forener gammel kinesisk filosofi med moderne lægevidenskabelig forskning. Dette er en bog, jeg og mange andre har ventet på, siger Audun Myskja.

Ching: "Fagligt i top"

Akupunktør Nigel Ching er faglig leder og hovedlærer ved Nordisk Akupunktur Uddannelse i Bagsværd. Desuden efteruddanner han akupunktører, underviser på internationale seminarer og har skrevet tre fagbøger om akupunktur på dansk. På opfordring bestilte han bogen og læste den nærmest i ét hug. Han vurderer den således:

- Den er velskrevet og fagligt i top mht. de kinesiske medicinske teorier. Dens største styrke er, at Keown ikke forsøger at reducere akupunktur til enkelte mekanismer som bestemte hormoner, signalstoffer eller nervecentre.

- Han har fødderne velplaceret i kinesisk medicin (KM) og forklarer vestlig

fysiologi ud fra KMs forståelse mere end omvendt. Ikke at der ikke findes vestlige læger, der forstår KMs tankegang, men det er de færreste, der skriver bøger, hvor de bygger bro mellem de to verdener med udgangspunkt i KMs krops- og verdensopfattelse, pointerer Nigel Ching.

Forbehold

Det kan imidlertid se ud til, at Keown fastslår nogle ting, hvor mere forsigtige forskere nok ville nøjes med at sige, at "noget tyder på", at det kan være sådan og sådan.

Myskja mener desuden, at nogle af de lægefaglige referencer ikke giver grundlag for de erkendelsesspring, som Keown kommer med, og at en lille kommentar om det ville have gjort en stor forskel. Til det siger Daniel Keown:

- Beviset er bogen. Læs bogen: Giver den mening? Hvis ikke - hvorfor ikke?

Uanset om denne kritik er berettiget eller ej, præsenterer Keown på dybtgående vis en syntese mellem vestlig og kinesisk lægevidenskab - inkl. den stort set ukendte sammenhæng mellem embryologi og meridianerne.

eleQicitet

Det centrale i en computer er (som bekendt) cpu'en og ram'en. Dette er halvledere, som behandler informationer i form af små elektriske signaler, der løber i kobberbaner rundt til de forskellige komponenter i systemet.

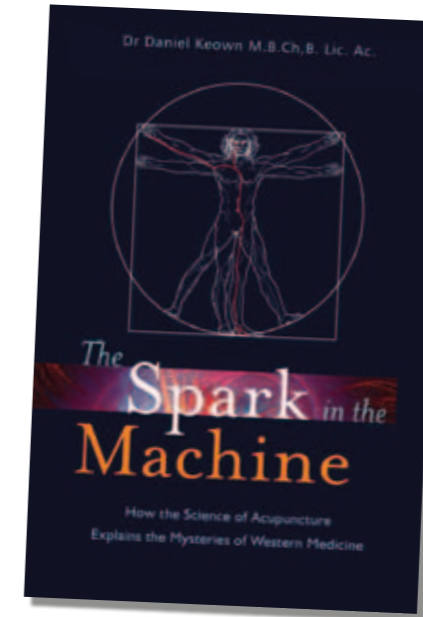
Analogien mellem kroppen og computeren er ikke ny. Men *The Spark in the Machine* beskriver det så detaljeret og konkret, at det alligevel er en øjenåbner for lægfolk.

Lægevidenskaben erkender i større og større grad, at elektricitet ikke bare styrer, hvordan kroppen fungerer, men også, hvordan den dannes. Eksempelvis blev det berømte får Dolly klonet vha. meget nøjagtig elektrisk stimulering af dna.

Elektriciteten i kroppen er altså intelligent i den forstand, at den sender præcis information. Disse intelligente, elektriske informationer kalder Daniel Keown for *eleQicitet*, fordi det er en central del af qi (se boks s. 37).

eleQiciteten bevæger sig langs den mindste modstands vej - fascierne! Strømmene går fra det indre til det ydre, dvs. fra hvor der er størst volumen i forhold til overflade, til hvor der er mindst: i kroppens endepunkter fingre, tæer, næse og ører. Dette er også KMs beskrivelse af meridianernes veje.

Lægevidenskaben betegner det selv samme som *morfogener* (molekyler der

Med bogens titel *The Spark in the Machine* (Gnisten/Tændingen i maskinen) henviser Daniel Keown til qi, livsenergien, som strømmer i og styrer hele kroppen. (Singing Dragon 2014).

påvirker fosterudviklingen) og elektriske strømme, der løber i bindevævet. Når KM taler om akupunkturpunkter, taler vestlige embryologer om *organisationscentre*.

Disse punkter eller centre er koncentreret der, hvor forandring sker, altså hvor der dannes andre strukturer eller funktioner (se ill. s. 38). Der er ifølge Keown ikke nogen modsætning: det er bare et spørgsmål om fortolkning.

Den holistiske kraft

Vestlig lægevidenskab har vanskeligt ved at forklare, hvordan et par celler i løbet af 12 uger (fra 13. uge bliver foste-

ret stort set bare større) kan udvikle sig til en hyperkompliceret organisme med utallige celler, når forstadiet til fosteret endnu ikke har en hjerne til at styre denne udvikling.

Det er cellerne, der gør arbejdet, men lægevidenskaben ved ikke hvordan. Forskerne forstår dele deraf, så de fx kan genskabe et hjerte eller andre organer fra stamceller, men da må de "snyde" ved at bruge celler fra færdigudviklede organer. De kan ikke få nogle celler til fx at danne en knogle fra grunden af.

- Vesten har fortsat ikke noget begreb svarende til qi, men det er, fordi man ikke har forsøgt at forklare den holistiske kraft bag fosterets selvorganisering. Denne organisering er intelligent stofskifte, hvilket er det samme som qi, siger Keown.

Erstatter man ordet cellekommunikation med ordet qi, passer det næsten perfekt: Cellekommunikation (eller qi) kan gå baglæns, den kan blive fastlåst, blive svag eller være medfødt svag. Den har forskellige former i hvert organ og bevæger sig i meridianerne, dvs. rummene mellem celler og væv.

- Det, at der ikke findes noget koncept svarende til qi i vestlig lægevidenskab, er en årsag til, at denne forståelse åbner for nogle hovedveje til helbredelse, som ikke eksisterer i Vesten, påpeger Daniel Keown. Han har trukket sig tilbage som læge og praktiserer nu udelukkende kinesisk lægekunst. □

Henv.: Lars Harrekilde, Skulsfjordveien 315, 9103 Kvaløya, Norge, tlf. +47 97 432 750, lars.harrekilde@gmail.com

Læs mere om Audun Myskja i artiklen *Clairvoyant læge* i NA 5/10 eller via www.nytaspekt.dk/april2016gl

Treenigheden

Her har Daniel Keown tegnet yin-yang-symbolet i en version, som lidt stiliseret svarer til et stadie i det tidlige foster - inkl. det, der senere bliver til navlestrengen.

De fleste forstår symbolet som en dualitet - ser det todelt - fordi rummet/fladen imellem de to dele overses. Men uden dette potentielle rum ville yin og yang ikke kunne bevæge sig. Rummet betragtes i kinesisk lægekunst som qi og er det dynamiske element i en treenighed:

Kinesisk filosofi beskriver, at Den Ene skaber de to (yin og yang). Disse to bevæger sig mod hinanden og skaber qi, og disse tre skaber alt i universet. Parallellen i vestlig naturvidenskab er, at big bang (det ene) skabte stof og antistof (de to), som tilintetgjorde hinanden og skabte energi (det tredje).

